Ч. 127 (13.366). Львів, субота 20. травня 1933. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Львів, площа „Сокола-Батька" (за стрийською рогачкою)

В неділю, 28. травня 1933 р. відбудеться

ВЕЛИКЕ СВЯТО МОЛОДІ

Рідної Школи

Усі УЧАСНИКИ ФРАНКОВОГО СВЯТА мають змогу бути на Святі Молоді, бо ПОЧАТОК СВЯТА МОЛОДІ ГОД. 3.30 ПОПОЛУДНІ. — Щоби оминути натовпу КАСИ НА ПЛОЩІ СОКОЛА-БАТЬКА БУДУТЬ ОТВОРЕНІ ВЖЕ ВІД ГОД. 12. ВПОЛУДНЕ.

Франкові свята.

Святочні сходини членів усіх трьох секцій Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові у память Івана Франка будуть дня 27. травня ц. р. в год. 17. в Музею Т-ва. Порядок засідання: 1) д-р І. Свєнціцький: Місце Франка в розвитку української фільольогії; 2) д-р Я. Гординський: Франкіяна 1916—1933. Гостям раді.

Окремих запрошень не висилається.

Музичне Т-во ім. М. Лисенка у Львові.
Пятниця 19. травня 1933. Год. 8.15 веч.
Саля польського Муз. Т-ва Хорущина 7.
ЛЮБКА пяністка ХРИСТЯ віольончелістка
КОЛЕССА.

Пекуча потреба.

За обнову бурс і засновування нових.

В останніх роках постійно паде число української молоді, що записується до середніх шкіл. Це болюче явище має дві головні причини: перша — це зневіра нашого села в доцільність науки, яка не все дає його дітям хліб, друга — катастрофальна недостача готівки по селах, яка дала би змогу удержати дітей у школах. Це причини дуже поважні, та проте мусимо намагатися їх усунути, якщо не хочемо вернутись до не так то давнього стану: народу без голови, сірої маси без інтелігентного проводу. Тому всіх зусиль треба вжити, аби до того стану не допустити.

При помочі преси, окремих зазивів, рефератів і т. п. треба нам переконувати батьків, що годі всім душитися на щораз менших клаптиках землі, тож треба дати дітям спромогу іншою дорогою добути собі хліб. Треба переконувати людей, що у нас ще дуже багато місця для своїх ремісників, кооператорів, купців, лікарів, адвокатів, учителів, агрономів, будівничих і багато інших звань, якби тільки цей нарід уповні зрозумів гасло „Свій до свого". Позатим всетаки хтось і в державну, чи в самоуправну службу попаде, а це дуже важне, аби ми всюди мали своїх людей, які ставились би з серцем до нашого народу.

Треба також подбати, щоби наше село могло примістити своїх дітей на науці в ремеслі чи в школі. Наше міське населення теж незасібне, тож матеріяльно багато в цьому ділі помогти не може. Але може дати свою працю в наладнанні тої справи. Перед війною було у нас прегарно поставлене бурсове діло і ще нині воно подекуди в тому стані удержалося, а навіть розбудувалося, прим. у Перемишлі і в деяких інших містах. Одначе є доволі місцевостей, в яких домівки бурс ужито на інші цілі. З тим треба рішучо покінчити, бо нема такої важної установи, яка мала би право забирати домівку, призначену засновниками на виховання нашої вбогої, сільської дітвори.

Тому ми мусимо за всяку ціну обновити давні і заснувати нові бурси. Тепер це діло вже не таке тяжке, як тому рік-два, бо вже не трудно за домівку, особливо більшу, яку доволі дешево можна піднайміти. Подешевіло теж значно урядження хати, так, що розмірно невеликим коштом можна хату умеблювати та закупити кухонне приладдя. За догляд теж легко, бо неодин абсольвент фільософії сидить без праці, тому радо послужить вихованню молодшого брата за саму спромогу прожитку.

Готівки на селі нема, але їсти є що, тож харчами, доставленими батьками, за невеликою доплатою та крім того доходами з імпрез (фестини, виклади, пописи дітвори і т. п.) буде можна скромно бурсу удержати.

Вкінці, якби і це де на більші розміри не вдалось, слід організувати більші станиці, де би варили сільські бабусі, а наглядали безплатно місцеві громадяни. Буде це можливе особливо в менших містах, де наша молодь буде ходити до вищих кляс народньої школи, які тепер заступають найнижчі кляси середньої школи. З того огляду шкільна реформа може нам вийти навіть в користь, бо лекше в перших роках зможе село удержати своїх дітей у малому, близькому місті, а потім вже післати їх далі до середньої фахової чи загально-образуючої школи.

Д. Коренець.

РУЗВЕЛЬТ І ГІТЛЄР.

Замирюючий поклик президента Сполучених Держав і мирова заява німецького канцлера.

Львів, 18. травня 1933.

Загострення міжнародньої ситуації дійшло під кінець минулого тижня до небувалого досі ступня. Розбройна конференція докотилась до засідання, на якому делеґати великодержав прийняли до відома „звіт", що — порозуміння неможливе. З німецького боку впали тверді слова, що Німеччина перестала рахуватися з женевським пустомельством, на власну руку зломить версайські клявзулі і буде так зброїтися, як їй до вподоби. Найвищі відповідальні англійські чинники загрозили санкціями; французький мінвістр закордонних справ захоплено прилучився до цієї заяви. В цій атмосфері нісенітницею було б — очевидно — думати про реалізацію англьо-італійської ідеї „пакту 4-ох", а заповіджена міжнародня господарська конференція зависла у воздусі.

Але в тому моменті відповідальні керманичі світа зясували собі мабуть, що дальше продовжувати тої гри вже не можна. Стало ясно, що вищих словесних тонів дібрати вже годі і залишаються лише дві можливости: або ті тони знизити або заступити їх — мовою гармат. На цю останню мову, очевидно, нелегко рішитися: далеко лекше „санкціями" погрожувати, ніж ввести на чужу територію найменший відділ війська. І тому минуло тижневе напруження мусіло заломитися. Це була кульмінаційна точка від якої почалося знизування і притишування боєвих тонів.

Ми вже повідомляли, що у відповідь на войовничі промови англ. міністра військових справ льорда Гейльсгема та французького міністра закордонних справ Поля Бонкура німецький уряд скликав надзвичайне засідання райхстаґу з єдиною точкою програми: ексозе канцлера Гітлєра. Ця заповідь стримала всі інші пляновані виступи: політичний світ зупинився у вижиданні. І знову всі ясно здавали собі справу, що від тону і змісту тієї німецької заяви, якої авторитетність підкреслена через форум райхстаґу й особу самого Гітлєра, — залежить або відтяження атмосфери або доведення її до вибуху.

І ось, у тому моменті, напередодні виступу німецького канцлєра, залунав голос зза океану. Президент Злучених Держав Рузвельт зрезиґнував з доктрини Монро невмішуватись Америці в європейські справи та відкинув теж звичайний дипльоматичний шлях і звернувся безпосередньо до 55 володіючих монархів і президентів світа з великим замирюючим покликом. Зміст того поклику був уже поданий у вчорашньому числі „Діла". Він говорить про дві справи: розброєння і світову економічну конференцію, як взаємно залежні від себе акції і від яких разом залежить доля всіх держав і народів світа. „Щастя, добробут, життя мужів, жінок і дітей, які замешкують земний ґльоб, залежать від рішень, які приймуть ваші уряди в найближчій будуччині. Поправа соціяльних відносин, збереження індивідуальних прав людини і плекання соціяльної справедливости залежать від тих рішень". Про світову господарську конференцію Рузвельт говорить конкретно, що вона „мусить завести порядок замісць нинішнього хаосу через стабілізацію валют, промощення свободи світовій торгівлі і через міжнародню акцію щодо підвишки цін". Рузвельт стверджує, що „конференція розброєння працювала повех рік і досі не змогла дійти до ніяких вдоволяючих вислідів". Рузвельт не вірить у чиюнебудь охоту нападати на сусіда, але признає слушність кожному, що боїться напасти так довго, як довго істнують модерні роди напасливої зброї. Він жадає рішуче повного скасування усіх тих родів зброї, що можуть послужити до нападу; найближчою цілю мусить стати значне обмеження тих родів зброї та відмова від деяких. Конкретно Рузвельт вичисляє чотири точки з яких найважнішою є перша і четверта: прийняти розбройний плян Мекдональда і підписати світовий пакт неаґресії з низкою виразно спрецизованих зобовязань.

Цей поклик Рузвельта був безумовно вже давно плянований. Можливо, що була про нього мова в останніх розмовах у Вашинґтоні з Мекдональдом і Еріотом. Всеж, вибір моменту, в якому Рузвельт ту свою ноту передав заступникам 55-ти держав світа під адресою їх володарів був теж свідомий: щоби в останній хвилині вплинути на Німеччину в мировому дусі.

І цей факт дійсно не міг остати без впливу на промову Гітлєра. На Вільгельмштрассе у Берліні нетерпляче ждали шифрованої депеші з Вашинґтону з текстом Рузвельтового поклику, та-

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego
Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie
S. O. W. Medyński jako Przewodniczący, S. O. M. Młynar-
ski i Dr. J. Locker jako głosujący w sprawie konfiskaty
Nr. 113 czasopisma „Diło" z daty Lwów dnia 6. 5. 1933 do
Sygn. VI 1 Pr. 201/33 na posiedzeniu niejawnem w dniu
10. maja 1933 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu
okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawied-
liwioną dokonaną dnia 4. 5. 1933 przez Starostwo grodzkie
we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło" Nr. 113 z daty
Lwów dnia 6. 5. 1933 zawierającego w artykule „Wybór
prezydenta Polszczi" od słów „Pilsudskyj" do słów „Pre-
cedensu" znamiona wyst. z art. 127 kk. zarządzić zniszcze-
nie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalsze-
go rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wy-
daje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma
nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w naj-
bliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie
tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane
w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1862 Dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. za-
sądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uza-
sadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej arty-
kułe ma na celu szerzyć nie zgodne z rzeczywistością
refleksje na marginesie mającego się odbyć Zgromadzenia
Narodowego celem wyborów Prezydenta i w związku z
tem ma na celu zniewaženie władzy. Według §§ 487, 489
493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe posta-
nowienie uzasadnione. Przewodniczący Medyński w. r.
Protokuł. Turkiewicz w. r. Za zgodność Janowicz sekr.

рячково переписували його й над ним нараджувалися. Гітлер і Фрік (мін. внутр. справ) були ще на довгій авдієнції у Гінденбурґа а всі члени кабінету вели довгі наради зі своїм делеґатом із женевської конференції розброєння, послом Надольним. У висліді всіх тих нарад Гітлер виголосив вчора у німецькому парляменті промову, яка звучить, як безпосередній відгук миролюбних тонів Рузвельта. Такої примирюючої заяви, як її склав учора Гітлер, справді мало хто сподівався!

Критикуючи версайський договір, як винуватця господарської катастрофи світа через фальшиву розвязку державно-національних проблем і через неприродне та нереальне розложення тягарів. — Гітлер заявився отверто і рішуче проти війни, як засобу вирівнання рахунків. „Ніяка війна не зуміє поправити відносин і німецький уряд здає собі справу з того, що кожний збройний конфлікт погіршив би ситуацію. Бо використання якогонебудь насильства не могло би витворити кориснішої ситуації під політичним і господарським оглядом. Навіть рішаючий успіх не міг би довести до кращого унормування европейської рівноваги. Вибух війни мусів би довести до катастрофи нинішнього суспільного устрою, викликуючи нову ще важчу кризу і спихаючи народи в обійми комунізму". Опісля Гітлер заявив, що саме нім. національна революція „признає справедливі змагання інших народів", та зокрема висловився проти ґерманізації. Він уважає, що інтереси Польщі й Німеччини можна би узгіднити, беручи під увагу і польські претенсії і німецькі права. „Французи, поляки й інші є нашими сусідами. Знаю, що ніякі історичні події не вспіють змінити тої дійсности. Було би щастям для світа, колиб версайський договір признав ті позитивні умовини також супроти Німеччини. Версайський договір не найшов такої розвязки. А проте ніякий німецький уряд не зломить з власної ініціятиви умови, яку треба признати в істнуючих обставинах доброю, як довго не можна заступити її іншою кращою". Вичисляючи подрібно всі німецькі уступки в ділянці розброєння Гітлер заповідає усунення впродовж цього року т. зв. допомічної поліції, яку прилучено до поліції для боротьби з комунізмом. „Німеччина булаб готова цілу свою збройну силу розвязати, чкщо те саме зроблять інші народи. Але коли інші народи цього не зроблять, то Німеччина мусить домагатися рівноправности". Заявляючи готовість піддатися всякій контролі в ділянці розброєння, якщо й інші держави на таку контролю згодяться, Гітлер переходить до пляну Мусолінія створити пакт 4-ох великодержав і цілком його апробує.

З радістю приймає до відома поклик Рузвельта. Заперечує ще раз, начеби Франція і Польща мали якунебудь причину лякатися німецького нападу. Однак у відповідь на погрози санкціями, грозить із свого боку виступом Німеччини з Ліги Націй. Врешті декларує охочість розпочати мирну дискусію з іншими державами на тему всіх важких проблем, у пересвідченні, що ніяка мілітарна акція в Европі крім жертв до ніяких конкретних вислідів не доведе...

Щоби повища заява канцлера мала ще більше значіння, 4 німецькі партії: націонал-соціялісти, народовці (Ґуґенберґ), католицький центр і баварська народня партія зголосили таку резолюцію:

„Райхстаґ, як репрезентація німецького народу, затверджує заяву уряду держави і стає при ньому згідливо в тій рішаючій для краю справі рівноправности німецького народу".

За цією резолюцією голосують усі присутні посли включно з соціял-демократами (!), так, що Ґерінґ мав повне право зачинити засідання словами: „Світ бачить, що німецький нарід є однозгідний, коли річ іде про його долю".

Таким робом вчора й позавчора залунали голоси зовсім інші, ніж ті з минулого тижня. Ще передчасно булоб твердити, що світ вступив уже в новий період мирної співпраці, але мабуть таки небезпека безпосереднього вибуху минула.

—o—

Флямандський університет.

„Замах" на „стан посідання". — Німці і флямандці підчас війни. — Бельґійські реформи.

II.

В 1911 р. флямандські лідери всіх трьох бельґійських партій порушили це питання в брюссельськім парляменті, подаючи спільний законопроект у справі флямандизації ґентського університету з включенням до цього проекту також флямандизацію ґентського Ветеринарного Інституту. Цього самого року по всій Фляндрії відбулися спеціяльні „дні флямандської високої школи", на яких масово й прилюдно маніфестували це найвище культурне домагання флямандського народу. Звичайно, підтримали його тогочасні флямандські наукові конґреси, в яких брало участь коло 2000 флямандських вчених. В липні 1911 р. у Ґенті влаштували **„день мистецтва"** таксамо з домаганням флямандської високої школи. Навіть флямандський Епископат цим разом солідарно відгукнувся та прилучився до цієї національної акції свого народу, хоча назагал флямандське високе духовенство дуже консервативне й до світської та незалежної науки не виявляло симпатії, визнаючи лише дуже поширений у Бельґії тип конфесійної школи.

Франкофільська Бельґія, а зокрема вальони непримирно вороже поборювали всі ці флямандські заходи, добачаючи в них замах на свій культурний „стан посідання" у Фляндрії та за образу маєстату світового значіння французької культури. Самостійний флямандський університет або висока школа взагалі, — на їхню думку, — це наявна нісенітниця та зовсім зайва річ, якщо не замаскований германофільський манєвр. Во не істнує, мовляв, ніяка флямандська наука і немає навіть, як слід, виробленої флямандської мови. Отже увесь цей галас довкола університетської справи — це безпідставна примха флямандських шовіністів. Брюссель, звичайно, не міг так безапеляційно відкидати це флямандське домагання. Він дипльоматично визнавав його виправданість, але пропонував інше місце осідку для флямандського університету: Антверпен або Брюґе. Звичайно флямандці не хотіли про це навіть чути. Їхнім гаслом було: **„Ґент або нічого!"**

Вибухла світова війна. Бельґію окупували німці, що програмово почали здійснювати старі національні домагання флямандського руху, спираючись на, зрештою, мало численний гурт молодофлямандських активістів. У жовтні 1916 р. урочисто перевели флямандизацію ґентського університету. Треба зазначити, що ці заходи окупаційної німецької влади не знаходили симпатії серед більшости флямандського загалу, традиційно свободолюбного та історично вихованого у ворожнечі до кожного окупаційного режиму.

Після світової війни національна боротьба флямандців у Бельґії спалахнула знову. Цим разом гостріше та масовим фронтом. Бельґія за перших десять років після війни наробила безліч зайвих та провокаційних помилок, що дуже сприяли активізації та поширенню флямандського радикального націоналізму. Справа самостійности флямандського університету в Ґенті знову прийшла на денний порядок. Дарма Брюссель намагався традиційним звичаєм звести її на манівці. Дарма у 1923 р. законом міністра Нольфа пропонував своєрідну утраквізацію ґентського університету, 2/3 предметів, які мали би викладати флямандською й лише 1/3 — французькою мовою. Цим разом флямандці були непримирні. Відкидали будьяку утраквізацію та навіть більше: відкидали рішучо таке вирішення університетської справи в Ґенті, яке колись приняли в Празі в 1882 р., коли старий онімечений тутешній університет був розділений на два самостійні: чеський та німецький. Флямандці жадали абсолютного пофлямандщення ґентського університету та рішучо висловилися проти залишення в Ґенті паралельного

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 20. ТРАВНЯ 1933.

МИКОЛА ХВИЛЬОВИЙ.

КІТ У ЧОБОТЯХ.

I.

Отже про глухе слово: Гапка. Гапка — глухо, ми її не Гапка, а товариш Жучок. Це так, а то — глухо.

А от гаптувати — це яскраво, бо гаптувати: вишивати золотом або сріблом.

...А то буває гаптований захід, буває схід, це — коли підводиться або лягає заграва.

Гаптований — запашне слово, як буває лан у вересні або трави в сіновалах — трави, коли йде з них дух біляплавневої осоки.

Гапка — це глухо.

Ми її: товариш Жучок.

І личить.

От вона:

Це тип: „кіт у чоботях"? Знаєте малюнки за дитинства: „кіт у чоботях? Він дуже комічний. Але він теплий і близький, як неньчина рука з синьою жилкою, як прозорий вечір у червінцях осени.

„Кіт у чоботях" — це товариш Жучок. От.

А тепер я питаю:

— Відкіля вони вийшли — товариші Жучки? Скільки їх вийшло? Га?

А пройшли вони з краю в край нашу запашну червінькову революцію. Пройшли товариші Жучки, „кіт у чоботях".

...Ах, я знаю: це Жовтнева тайна. Відкіля вони вийшли — це Жовтнева тайна.

...Сьогодні в степах кізяки не чути не бачу і „кота в чоботях".

Відкіля прийшов, туди й зник.

...Зникли, розійшлись по шляхах, по кварталах, по глухих дорогах республіки.

„Кіт у чоботях" — це мурали революції.

І сьогодні, коли голубине небо, коли вітер стиха лоскочить мою скроню, у моїй душі васильковий сум.

?

Так! Я хочу проспівати степову бурянову пісню цим сіреньким муралям. Я дуже хочу, але —

— Я не можу: треба, щоб була пісня пісень, треба, щоб був —

— *Гімн.*

Тому і васильковий сум: хіба я створю гімн „котові в чоботях", щоб понести цей гімн у глухі нетрі республіки?

Хіба я створю гімн?

. . . .

От її одіж:

— Блуза, спідничка (зимою стара шинеля), капелюшок, чоботи.

Блуза колір „хакі", без ґудзиків, колір „хакі" — цеж зелений, а вся революція стукає, дзвенить, плужить, утрамбовує*) по ярках по бурянах, біля шахти — де колір „хакі".

Вся революція без ґудзиків, щоб було просторо, щоб можна розправитись, зідхнути вільно на всі легені, на всі степи, на всі оселі...

— *на ввесь світ!*

Спідничка теж „хакі", а коли й не так, то все одно так, бо колір з бурянів давно вже одбився в ній. Так, і спідничка теж „хакі". Вона трішки подерта спереду, трішки ззаду, трішки по боках.

*) (Рос.) = убиває дорогу.

Але спідньої сорочки не видно, бо революція знає одну гармонію фарб: червіньковий з кольором „хакі", тому й сорочка була зелена — тіні з бурянів упали на сорочку.

От.

Капелюшок... а на нім пятикутна зоря. Цього досить? А що це: під капелюшком голена голова — не для моди, а для походу, для простору.

І, нарешті, —

— чоботи.

Ну, тут ясно:

подивіться на малюнок, той що за дитинства.

Досить?

А тепер про її зовнішність, а потім —

— про неї...

...Зовнішність.

Русява? Чорнява?

Ясно — жучок.

Втім, це не важно...

...Очі... ах, ці очі... Я зовсім не роман пишу, а тільки *маленьку пісню.*

Але треба й про очі.

Очі —

— теж жучок.

Іще дивіться на її очі: коли на буйну упаде серпневий промінь, то теж її очі.

А от ніс (для баришень*) скандал!)... ніс — головка від цвяшка: кирпатенький (Кирпик! — казали й так, не в очі тільки).

Ну, ще зріст.

Ясно: „кіт у чоботях".

(Продовження буде).

*) (Рос.) = панянок.

французького університету, бодай приватного типу. Вони чудово розуміли длячого французька висока школа має залишитися в їхній культурній столиці: щоб поширювати асиміляцію серед флямандських „тоже малоросів" та гальмувати зайво нормальний культурний поступ флямандського народу, а передовсім — щоб саботувати працю молодого вогнища флямандської науки. Вони бойкотували через це „пофлямандщений" a la Nolf гентський університет та ще більш вперто вели свою акцію за повне фактичне зрівноправлення свого народу в Бельгії, через цілковиту перебудову цієї національно дуалістичної держави, в дусі засади самоозначення народів. Щойно від 1928 р. Брюссель пішов на цей шлях радикального вирішення флямандського національного питання, зрозумівши, що це єдиний та неминучий спосіб порятунку бельгійської держави взагалі.

В іншому місці я докладно зясував хід реформ на підставі т. зв. „„бельгійського компромісу" з 1928 р., які брюссельський парлямент ухвалив у 1929—1932 рр. та які зґрунту перебудовують Бельгію, перетворюючи її ступнево у дуалістичне державне вальоно-флямандське обєднання, що згодом можливо стане Бельгійськими (флямано-вальонськими) Сполученими Державами.

Тут мене цікавить тільки справа флямандського університету в Ґенті, що була остаточно вирішена в 1929 році у дусі традиційного флямандського домагання, за яке вони вперто й невпинно боролися від 1856 року. Майже 75 років продовжувалася ця боротьба за власну флямандську високу школу. Виринає питання, якіж її вигляди? Чи виправдує молодий флямандський університет цю вперту та настирливу боротьбу? Які його початки? Як ставиться до нього флямандський загал? Чи мали рацію вороги цього флямандського домагання, коли так бсзоглядно його поборювали?

Відповідь на всі ці питаня дає цікаве інтервю з ректором флямандського університету, проф. А. Вермайленом, співробітника брюссельського часопису „Ле Совр" (1932 11. XI.). А. Вермайлен це видатний флямандський вчений, письменник і національний діяч. Він був усе европеїзатором флямандського руху, поборюючи у ньому націоналістичну заскорузлість та реакційність. Як редактор часопису „Van Nuen Straks" (Нині і Завтра), що був органом молодофлямандського гуртка письменників і мистців (в кінці мин. століття), А. Вермейлен багато причинився до модернізації культурних змагань свого народу. Не дармо критика прозвала його „першим флямандським европейцем". Він визначив шляхи, що вивели новофлямандську літературу та думку 18 закутків провінціонального партикуляризму на майдан світової, а передовсім модерної европейської культури...

О. І. Бочковський.

(Докінчення буде.)

Випродажа картин Івана Труша.

І цього року мають нагоду любителі мистецтва оглядати робітню нашого артиста Івана Труша та при цій нагоді робити закупи менших і більших його творів, які повстали останніми роками, в добі мистецької зрілости артиста. В робітні побачить глядач, що картини і картинки, які оглядатиме, значно перевищають своїм викінченням його давню фактуру, знану з продажі в крамницях. Артист радо приймає і таких гостей, які не прийшли робити закупів, уважаючи безпосередній контакт публики з артистами у всякому випадку за бажаний і корисний для обох сторін. Ціни картин звичайні, робітняні. Артист приймає заінтересованих гостей кожної суботи між год. 3. і 6. і кожної неділі весь день до год. 6. вечора аж до відкликy випродажі. Слід пояснити для аматорів проходів за місто, що робітня артиста находиться в дуже приємній околиці нашого міста, при вул. Обводовій ч. 12. Робітня багата на картини, які у Львові мало знані або цілком незнані, а саме мотиви наших піль і луґів, квітів, цвинтарів, пнів і мотивів зі Сходу. Гостей приймає мистець особисто.

—o—

Румунський парлямент.

Один з найкращих румунських промовців Манойлеску, б. міністр і ґубернатор національного румунського банку, говорив минулої суботи у Чернівцях про перебудову Румунії на станову державу.

„Через те, що переважно хліборобським краєм правлять люди, далекі від хліборобства й не розуміють чого хліборобам треба, в Румунії така лиха господарка.

„Румунський парлямент, казав Манойлеску, складається з 643 членів. Хліборобів у Румунії є 80 прц. усього населення, але хліборобських заступників є лише 78. Зате адвокатський стан заступлений аж 243 адвокатами. Виходить таке, що на 14 тисяч 285 людей у Румунії припадає 1 адвокат, а на те саме число людей припадає аж 11 тисяч 428 хліборобів. 14 міліонів хліборобського населення має 78 заступників у румунськім парляменті, а 126 тисяч адвокатів аж 243 своїх заступників. А як приглянутися законам, що їх ухвалює парлямент, то виходить, що всі ті закони роблені без голови. Вони поплутані, неясні і нікому не зрозумілі. Отих 243 адвокатів у парляменті не мають на вироблення законів ніякого впливу. Що який уряд предложить, то й ухвалює парлямент. Це наказує партійна дисципліна. Не нарід робить закони для своїх потреб, а партії для своїх".

Величезні більшовицькі зловживання.

В радянському подорожному бюрі „Інтуруст" переведено низку арештувань. Під замітом зловживань арештовано 26 урядовців разом з директором. Державний скарб потерпів шкоду на міліон рублів. Підчас ревізії в кабінеті директора найшли 8.000 долярів, схованих за портретом Леніна. Арештованих буде судити колеґія ДПУ, бо влада хоче оминути явний судовий процес.

Катастрофальний землетрус у Сан Франціско.

Землетрус, який навістив Каліфорнію, повторився 16. ц. м. у Сан Франціско та в околиці в промінї 350 км. Багато домів зарисувалося і грозять упадком, деякі завалилися. Жертв людьми мало, бо мешканці, остережені першими потрясеннями, втекли на отверті площі та городи. Всеж таки згинуло кільканадесять людей. Люди ночують під голим небом і не хотять вертати до мешкань. Користають з того бандити й окрадають мешкання зі всього. Червоний Хрест і військо розпочали ратункову акцію.

З польської преси.

Відгомін свята У. М. Х.

Виленський санаційний щоденник „Курер Віленьскі" з 16. травня ц. р. (ч. 127.) приніс передову статтю, присвячену в цілости святу У. М. Х. у Львові. Стаття має титул: „Українська релігійна маніфестація у Львові". Автор статті був очевидцем свята. Описав його доволі вірно та обєктивно. Свій опис закінчив такими вимовними висновками:

„Затримався я навмисне дещо довше на описі свята, щоби представити цілий його хід для осуду читача. Щодо вражінь зі свята, то коли мова про польську суспільність, то більше шовіністичні елементи мають за зле адміністрації, що дала дозвіл на свято, а решта суспільности підпала конфстернації.. Для неї було подекуди несподіванкою, що українці були в силі зорґанізувати свято та дали докази своєї карности і своєї високої національної свідомости. Мало інтересуючися українським життям, польське громадянство на ділі не знає ані українців ані напрямків, що нуртують між ними, ані їх цілей. Тому то такі масові свята українські не можуть не звернути уваги польського громадянства Сх. Галичини (в оригіналі: Червоної Русі), не можуть не впливати на ревізію відношення до української проблеми, отже і на необхідність рахуватися з українцями як з реальною силою, без втягнення якої до державно-творчої праці не можна знормалізувати відносин у цьому краю. Тому то важко приплеснути проєктові деяких львівських кругів улаштувати у Львові велике польське свято, звязане з боями за Львів, а також удекорувати міста хрестами хоробрих. Влаштування свята є доброю річю, але надавання йому характеру, який має пригадувати українцям програні бої, воскрешувати біль заведених надій, не може бути корисним для стабілізації національних відносин у Сх. Галичині".

У польській публіцистиці таке становище до зачеплених у цитованому уступі справ належить до рідких виїмків. З польського становища інакше та тверезіше підійти до справи важко. Тому то ми й нотуємо цей рідкий випадок тверезости у відношенні до українців у польській публіцистиці.

Після промови Гітлера.

ГОЛОС НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ.

БЕРЛІН, 18. V. ПАТ. Місцева преса інтерпретує основно промову Гітлера, зазначуючи, що від серпня 1914 р. вчора перший раз Райхстаґ був форум солідарної волі німецького народу. Промова канцлера республики була осудом, спрямованим проти версайського трактату. Відтепер не щезне вже слово „ревізія" з міждержавної дискусії. „Дойтше Альґ. Цтґ." називає слова Гітлера під адресою Польщі, сензацією. Зрештою вже в урядовому комунікаті про свою розмову з польським послом в Берліні канцлер підкреслив був право Польщі до власної держави.

ГОЛОСИ АНҐЛІЙСЬКОЇ ПРЕСИ.

ЛЬОНДОН, 18. V. ПАТ. Анґлійська преса корисно, але з резервою оцінює виступ Гітлера. Режисер і демаґоґ, стверджує „Таймс", перший раз виявив проблиски здібности державного мужа. Досі всі промови Гітлера та його однодумців були призначені для внутрішньої консумції. Вчора він заговорив до світової авдиторії. Хоча деякі уступи промови канцлера не видержують критики, інші можуть бути основою до дальших переговорів у Женеві. Однак недавний виступ Папена, статті Нойрата і голосна минувшина Гітлера наказують на думку „Таймсу" обережність.

„Морнінґ Пост" пише: Після промови Папена всі ждали, що Німеччина пожре нас живцем. Промова Гітлера принесла приємну полекшу. Видко, що відозва Рузвельта, сильні слова льорда Гейльсгема та французько-британське співділання викликало той ефект. Але навіть якби Гітлер мав найкращу волю, чи може він опанувати бурю, яку сам посіяв.

„Дейлі Телеґреф" підкреслює, що Гітлер промовив як відповідальний державний муж, бо рішучо осудив війну. Але після того, що досі зайшло, [illegible] декларацію Гітлера треба приймати обережно. Одна енунціяція не приверне цілковито втраченого довіря.

„Дейлі Геральд" теж апробує промову Гітлера, але стверджує згідно з іншими часописами, що одиноку трудність творить минувшина Гітлера. Ціла промова виглядає тільки на заслону з диму. Оскільки Гітлер в найближчих днях або тижнях дасть докази, що його наміри щирі і входять в основу конкретної політики його уряду, то причиняться значно до запевнення мира на світі.

„Ню Кронікль" підкреслює, що теперішня увага зосереджується на Женеву, де вартість запевнень Гітлера буде випробована, особливо тоді, коли Німеччина підпорядкується загальній контролі зброєнь.

В урядових колах покищо здержуються від коментування промови Гітлера, стверджуючи, що треба чекати, який вплив вона буде мати на поведення німецької делеґації в Женеві.

ФРАНЦУСЬКА ОПІНІЯ.

ПАРИЖ, 18. V. ПАТ. Аґенція Аваса повідомляє, що промову Гітлера приняли французькі політичні кола з резервою, але не неприхильно. Покищо дожидають вислідів найближчих нарад у Женеві, щоби зясувати своє становище. Підкреслюють зручність, з якою Гітлер розвинув свою арґументацію, щоби відзискати в Анґлії та Зл. Державах підтримку, втрачену у звязку з останніми подіями. Вкінці з деякою полекшою приняли до відома заяву в справі версайського трактату. Питання тільки, чи спираючись на пристрастях маси, німецький уряд зможе вдержати довший час заняте тепер становище.

Безнадійний стан Ґандія.

В десятому дні голодівки Ґанді є такий знесилений, що не може навіть пити води, потрібної для вдержання кружляння крови. Лікарі заявили, що стан здоровля Ґандія переходить кризу і найближчі години рішать про його життя або смерть.

З організаційного руху.

ВІЧЕ УНДО В САМБОРІ.

В четвер дня 11. травня ц. р. скликав самбірський Повітовий Народній Комітет політичне віче в Самборі. Салю Української Бесіди щільно виповнили учасники. Віче отворив короткою промовою голова ПНК мґр. Ґут-Кульчицький. Політичний реферат виголосив посол Гринь Тершаковець, а організаційні справи обговорив головний секретар УНДО *Володимир Целевич*. Поміж учасниками віча була присутня деяка кількість комуністів, радикалів і націоналістичної молоді. Всі вони пробували перебивати промовцям ріжними окликами. По промові В. Целевича завізвано невдоволених, щоби забрали слово і виступили явно і славно з закидами проти політики Українського Національно-Демократичного Об'єднання. У відповідь на це візвання забрав слово один молодий студент, який замість річевої промови, візвав присутніх покинути салю нарад, заповідаючи, що поліція битиме учасників. На це візвання опустила нараду ґрупка комуністів, радикалів і націоналістичної молоді. Нарада відбувалася дальше. Володимир Целевич і пос. Тершаковець напятнували трусливість невдоволених, що замісць подати причини свого невдоволення втікли соромно з поля бою. У дискусії забирали ще слово численні промовці. Нарада покінчилася промовою голови ПКН і відспіванням національного гимну. Націоналістичній молоді слід погратулювати, що опинилася в спілці з радикалами і комуністами. Ось до чого доводить ненависть до національного проводу.

ДИСКУСІЙНИЙ ВЕЧІР ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ.

В четвер, дня 11. травня ц. р. в год. 6-ій вечором відбувся другий з черги дискусійний вечір самбірської інтеліґенції. Головний секретар УНДО В. Целевич виголосив реферат про націоналізм Донцова, про безпартійність української інтеліґенції і про анархічні елементи української психіки. В дискусії забирали голос численні промовці, а між ними адв. Галущинський і представник молоді. Дискусія протяглася до год. 10-тої вечір. У вечорі взяла участь масово самбірська інтеліґенція.

Відгомін почтового замаху в Городку.

Акт обвинувачення проти дальших осіб, які вмішано в справу нападу на почтовий уряд у Городку під Львовом, переслала 17. ц. м. прокураторія судовій канцелярії. Як обвинувачені фіґурують: Степан Цап, Зенон Косак, Микола Мотика, Ярослав Білас і Марія Ковалюк, що виступали вже в процесі Данилишина і Біласа. Акт обвинувачення, виготовлений віцепрокуратором д-ром Мостовським, обіймає 33 сторінки.

Розправа перед судом присяглих визначена на 6. червня ц. р. і потреває коло 10 днів. Предсідником трибуналу буде суддя Медвеський.

—o—

ПРИПИНИЛИ ДОСТАВУ МОЛОКА ДО МІСТ.

Із Нюйорку повідомляють, що страйк фармерів у стейті Висконсін, які припинили доставу молока до міст, зростає грізно. 3.500 фармерів присилувало зачинити велику фабрику сира в місцевости Саванеґ; загрозили, що висадять її у повітря. В тій місцевости дійшло до сутичок Ґубернатор вислав кілька відділів цив. ґвардії для привернення порядку. Прийшло до завзятого бою. Ґвардія шаржувала білою зброєю. По обох боках є понад сто ранених. Ґубернатор змобілізував дальших 15 сотень цив. ґвардії.

НОВИНКИ

— **КОМІТЕТ ЮВИЛЕЙНОГО ДАРУ для письменника Богдана Лепкого в Бережанах розсилає з тим числом чеки, якими просить ласкаво складати жертви.**

— **Знижка цін:** Фабрика свічок **Інж. К. Котецький і Ска,** спілка з обм. пор. **Львів 15,** вул. Окружна 108 а **обнизила дуже поважно** ціни на свої вироби. На літо поручає свічки марки „С" і „В/2". Наші свічки воскові „В" і „ВВ" як відповідні до літурґічних вимог поручив Митрополичий Ординаріят. Жадайте цінників. 1951 1-3

— **Футра** жіночі і мужеські на замовлення з власних матеріялів і інші кушнірські роботи виконує Юліян Глушевський, Коперника 16, тел. 54-46. **Ціни низькі;** приймає футра на перехів літом. 10-?

— **Нова рептилька.** На днях вийшло у Львові перше число тижневика „Боротьба", органу партії „Українське Селянське Об'єднання". Зі змісту виходить, що „Боротьба" появляється на місце адміністраційно припиненої „Народньої Трибуни". З того бачимо, що наші радянофіли дістали знову один орган для поборювання українського національного руху. Видно, що всіх дотеперішніх рептильок ще їм за мало...

— **Політичний процес у Бережанах.** Перед судом присяглих в Бережанах розпочався 15. ц. м політичний процес 15 українців з Бобреччини, яких обвинувачено за приналежність до УОН та підпали. Усіх арештовано в жовтні м. р. і крім трьох усі перебувають досі у слідчій вязниці. Боронять д-р В. Бемко і д-р М. Західний.

— **Свій до свого — а наші евангелики до чужого.** Протестантські руїнники, що товчуться тепер по наших селах та вносять розладдя, сварні і найріжнородніші тертя й непорозуміння між спокійне українське населення, мають завсіди на устах повно патріотичних фраз. А як є на ділі? На ділі обі їх групи, і коломийська зі своїм органом „Сіяч" і станиславівська зі своїм „Стягом" почимчикували не до українських друкарень, які мають у себе на місці, але до чужих. Так „Сіяч" друкується у В. Бравнера в Коломиї а „Стяг" у Льва Геллера у Станиславові. Українське громадянство повинно це собі добре затямити і при зустрічі з протестантськими розбивачами нашого одноцілого нац.-релігійного фронту спитати їх, чому вони інакше говорять і пишуть, а інакше поступають у житті?

— **Чотириста зол. або десять днів арешту за невідправлення богослуження в дні уродин марш. Пілсудського.** Рішенням з дня 1. V. ц. р. Ч. К 613/33 засудив староста в Добромилі о. Йосифа Райнеровича, пароха в Лопушниці, за невідправлення Служби Божої в дні 18. березня ц. р., себто в дні уродин марш. Йосифа Пілсудського, на 400 зол. кари або 10 днів арешту. Проти того засуду вніс о. Райнерович відклик до окружного суду в Перемишлі. Про вислід розправи, яка небавком відбудеться перед згаданим судом і про ті перипетії, які спричинили цей присуд, повідомимо у своїм часі.

— **Кінець шкільного року 14. червня.** Міністерство освіти у звязку зі святом Божого Тіла, що припадає на 15. червня ц. р., наказало пересунути речинець закінчення шкільного року на день 14. червня.

— **Хто виграв на льотерії?** В першім дні тягнення Держ. Клясової Льотерії впали виграні на такі числа: 50.000 зол. на ч. 91931; 15.000 зол. на ч. 14338; 2.000 зол. на ч. 114399; 1.000 зол. на ч. 11837, 77247; 500 зол. на ч. 21128, 26787, 29514, 33387, 95900, 131618, 147219; 400 зол. на ч. 31952, 47755, 52815, 67928, 84919, 99876, 124424, 133236, 137220, 151014; 200 зол. на ч. 216, 854, 31361, 49094, 49758, 50971, 56628, 60308, 64253, 64578, 65927, 72029, 73616, 83891, 132380, 142217, 144893.

— **Ще справа Щирекової.** У звязку із самогубством асистентки львівської політехніки Щирекової польська преса містить тепер листи покійної до знайомих. М. і. в однім листі Щирекова пише, що булаб дуже щаслива, колиб і надалі могла працювати як асистентка. Та — каже — доля її буде **дуже сумна, бо її шеф** (проф. Фулінський) вимовив їй асистентуру, тому що сестрінець (Вісневський) скінчив студії і мусить авансувати. Цілий минулий рік шеф і сестрінець старалися за всяку ціну довести до того, щоби Щирекова сама зреклася асистентури.

— **Смерть від авта.** На вул. Академічній у Львові наїхало авто жінку професора політехніки Братра. Падучи п. Братро вдарилася головою об камінь так сильно, що заломився череп. Перевезена шофером Гайдучком, винуватцем катастрофи, до шпиталю, померла на другий день. Шофера арештовано.

— **Скажений пес** на вул. Сакраментюк у Львові покусав якусь жінку. Опісля той сам пес перебіг на вул. Личаківську та по дорозі покусав кількох людей. Щойно на Ялівці застрілив пса поліцай. Покусав цей пес загалом 6 осіб.

— **Відтиски пальців на трупі.** У справі загадочного вбивства на Погулянці мала відбутися секція трупа, та що в останній хвилині запамітили на тілі відтиски руки, мають поробити фотографічні знимки, щоби так влекшити викриття вбивника. Досі ще невідомо, хто це той вбитий чоловік.

— **Ріжні вістки.** Керманич варшавського бюра олімпійського комітету Теофіль Чиж крав гроші від 10 літ. Досі нарахували 15.000 недобору. — У Влохах біля Варшави застрілився бурмістр Хилінський, який вкрав 16.000 зол. — Польське мін-ство почти переговорює зі союзом автомобільних підприємств у справі перевоження почти автобусами.

— **Грабунковий напад на школу.** Трьох замаскованих людей вломилося вікном до шкільного будинку та мешкання управителя школи п. Новака в Павлосеві пов. Ярослав і стероризувавши домівників рушницями, готовими до стрілу, зрабували готівку 105 зол., два золоті годинники, один ніклевий годинник, золоту обручку і кілька інших предметів загальної вартости 1000 зол. Як сильно підозрілих арештовано Іґната Мазярка, Стан. Ґоня і Владисл. Мазярка з Павлосова.

— **Міс Польонії закинули крадіж.** У Варшаві живе тепер польська фільмова артистка міс Польонія Яніна Смолінська. Якийсь Стан. Брохвич-Козловський вніс у комісаріяті зажалення (що всюди подавався за судженого міс Польонії), що вона присвоїла собі ріжні річи, готівкою 2.500 зол. і що його била та знущалася над ним. Міс Польонія твердить, що Козловський говорить неправду.

— **Що може трапитися дитині у Варшаві?** Окружний суд у Варшаві розглядав справу якогось Бронислава Древняка, що вхопив донечку американського консуля Мк. Міліна, 4-літну Петсі. Дівчинка вийшла була до Уяздівського парку, де її бона вдалася в розмову з якимсь мужчиною, а тимчасом інший мужчина, яким був Древняк, повів дитину зі собою. Згодом бона зміркувала, що дитини нема, й наробила крику, але всякі глядання й розпити були даремні. Поставлено на ноги поліцію, бо всі були під враженням пірвання дитини Ліндберга в Америці. Аж вечором прийшла вістка, що маленька Петсі находиться в ресторані при вул. Черняківській. Показалося, що до ресторану привів її якийсь мужчина в темних очицях. Випивши та попоївши, він заявив, що заплатити не має чим, але він піде до своєї матері по гроші, а тимчасом дівчинка лишиться на застав. Разом з ним пішов кельнер і ствердив, що вправді під указаною адресою живе той гість, знаний поліції та караний за ріжні ошуканства і крадежі. Древняка арештовано, а тимчасом маленька Петсі оповіла родичам ще про ганебний еротичний злочин, якого Древняк допустився на ній. Дівчинку піддали лікарським оглядинам, які потвердили її оповідання. 17. ц. м. Древняк станув перед судом, обвинувачений в пірванні дитини та сексуальному злочині. Розправа відбулася при закритих дверях і без участи маленької Петсі, бо тимчасом консуль Мілін виїхав назад до Америки. Древняка засуджено на півтора року вязниці.

— **Альпейський лет.** У першому дні міжнародного альпейського лету в змаганнях за скорість перше місце добув кап. Баян. Він перелетів віддаль між Вінер Найштад і Асперн за 14 хв. 23,8 секунд, друге місце здобув кап. Дудзінський у часі 15 хв. 11,2 сек. Третє місце заняв австрієць Йосіпович (16,01), четверте анлієць Мастер оф Семпелін (16.55). Мадярський пільот Сеґедь мусів осісти біля Льодзі, а пільот Сабатош осів у Ляйбніц (Стирія). Його апарат ушкоджений, летун ранений. Італійському летунові зломився пропелер і він мусів осісти в Стирії. З 25 літаків, що зголосилися до рейду, в альпейськім леті візьме участь лише 16. Окружний альпейський лет починається в пятницю.

— **Надоїло жити.** В селі Ґерґей біля Ніредьгаза скінчив самогубством 100-літній селянин Пси. У листі написав, що життя змучило його й тому що не може діждатися природної смерти, кінчить самогубством.

— **Відділ ПКО в Тель Авів.** Минулої неділі відбулося відкриття відділу ПКО в приявї представників влади, місцевих установ і гостей. Промови виголосили директор Пех, консуль Гавзнер і представник жидівської аґенції Фарбштайн. Зібрані вислали привітну депешу до головної управи ПКО у Варшаві.

— **До відома студентів, що задумують їхати на заграничні студії.** Союз студентів еміґрантів у Львові (вул. Шайнохи 1., II. пов.) відкрив уже бюро, яке дає всякі інформації в справі студій на европейських і позаевропейських університетах, і то на основі вказівок і інформацій, одержаних безпосередно від ректоратів. Союз полагоджує переклади і леґалізації документів, приняття, леґітимації і т. п. Інформації дає щодень безплатно (на писемні слід надіслати порто).

—o—

З музичного життя.

Річний попис Філії В. Музичного Інституту у Львові.

Імпреза спільного попису всіх філій Вищого Музичного Інституту у Львові, що відбувся 15. V., показалася і в цьому разі не менше актуальною і плодотворною, як у попередніх роках. Вона осягнула рекордове число (20) продукцій, з яких ні одна мабуть не дискваліфікувала доброго імени Інституту, а велика їх більшість виходила далеко поза потрібний рівень науки дотичних степенів. Попис засвідчив про те, що наука у всіх майже філіях стоїть не нижче рівня Центрального Інституту та про невичерпану обильність музичних талантів, розсипаних по всіх усюдах нашої території.

Обмежимося тут тільки до ґенерального зіставлення подробиць. Найбільше число музичних продуцентів доставили філії: Стрий (5 точок форт., 1 скр.) і Перемишль (6 форт.), відтак Тернопіль (2 форт., 1 скр.), Коломия (1 ф., 1 скр.), Станиславів (1 скр.) і Борислав (1 ф.) Фортепян переважав чисельно, а навіть трохи квалітативно над скрипкою. Особливо на нижчих степенях (II.-III. нижчий та I.-II. середній) фортепяну. Ми заобсервували значне число надійних „вундеркіндів“, грядучих піяністів та піяністок (Демчук П., Лесик І., Затурська Т., Вахнянинівна І., Заплітна М. й ін.) — очевидно, наскільки будуче їх вишколення піде по щасливій лінії. Менше визначних талантів ми бачили на середніх роках, хоча й тут слідно було у всіх вроджену музикальність та солідне ведення. До кращих точок належали: клясичні варіяції Гайдна ф-моль (п. М. Витвицька) та старо-романтичні жанри Генсельта і Ліста (п. В. Черлюнчакевич). На вищих роках фортепяну пальму першенства взяла і цим разом талановита п. Айзнерівна з Перемишля у Тарантелі Ліста, одначе не можна також нічого замітити до солідного виконання сонати Бетовена п. Д. Шинкулівною, ні до Скерца Скарляттія і концертного етюду Годара в музикально й технічно зрілій інтерпретації п. Савицького зі Стрия.

Скрипкових точок було тільки чотири, всі бездоганні. Між ними добре запрезентувалася на середніх роках п. Харківська М. із Станиславова у сонаті Генделя, на вищих зовсім добре п. Фрухтер зі Стрия у Канцонетті Чайковського і концерті Віотті, особливо гарно п. Запорожний з Коломиї у концерті Бруха.

Продукцію закінчив смичковий квартет Гайдна д-дур, виконаний дуже солідно і музикально елевами В. Муз. Інституту у Львові. Бажано булоб, аби у нас такі квартети держалися постійно купи і згодом осягали можливі вершки мистецтва.

І. Г.

Із судової салі.

Великодні летючки перед окр. судом у Перемишлі.

Дня 18. ц. м. розпочалась перед судом присяглих у Перемишлі розписана на три дні розправа за летючки ОУН, розкинені в часі Великодних Свят 1932 р. в повіті перемиському, добромильському і хирівському. Є це третя з черги масова розправа наслідком тих летючок. У грудні 1932 р. ставало перед судом присяглих у Перемишлі вісьмох обвинувачених, у січні ц. р. друга партія в числі пятьох обвинувачених, а в дні 18. ц. м. станули перед судом: 1) *Степан Федчук*, друкарський складач, 2) *Василь Качмар*, гімн. абсольвент, 3) *Ярослав Полянський*, студ. прав, 4) *Осип Коропей*, студ. прав, 5) *Доротей Юрчак*, кравець у Нижанковичах, 6) *Матей Феник*, рільник та 7) *Андрій Стрихарський*, рільник.

Перших трьох обвинувачують у приналежности до ОУН, отже тимсамим у злочині держ. зради з арт. 97 § 1. к. к., а Степана Федчука крім цього у шпіонажі з арт. 5. § 1. розп. През. з 16. II. 1928, ч. 18. д. з. з. Інші чотири обвинувачені відповідають за злочин з арт. 154 § 2. к. к., поповнений розкидуванням летючок.

Справа ця є в деякому звязку із закінченою щойно у Львові розправою проти Ірени Потерейко й Івана Вітушинського, в якій зізнавали також деякі зі свідків покликаних прокуратором у перемиській розправі. Акт обвинувачення побудований на признанні всіх обвинувачених, з винятком Василя Качмара. У слідстві деякі обвинувачені позміняли основно свої зізнання, зложені перед поліцією.

До розправи покликано на внесок прокуратора 13 свідків, а також знавців графольоґів і знавців військових. На внесення оборони покликано покищо трьох свідків.

Трибуналові проводить віцепрез. суду *Пехе*, обвинувачує прокуратор д-р *Тимінський*, боронять адвокати д-р *В. Загайкевич*, д-р *В. Старосольський* і мр. *Навроцький*.

—o—

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО“: *„СКАНДАЛ У СЕН-МОРІС“*.

Спортова фільма — прогульки в чудові сніжні гори та лещатарські змагання. А що самим спортом жити не можна, до нього додані невинні любощі та дрібка кримінальної інтриги. Довкола спортсменів у великих готелевих осередках крутяться темні типи і батьки, що шукають зятів для своїх виспортованих доньок. Але самі доньки роблять це краще, звичайно краще, як спортові вправи. Приємно поглянути на швайцарські гори та всміхнені лиця тих, що їдуть туди мучитися для відпочинку.

—o—

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ.

Велике кооперативне віче. В неділю 30. квітня ц. р. відбулося в Тернополі в салі „Міщанського Братства“ вполудне велике кооперативне віче при участи понад 600 осіб з Тернополя і головно кооператорів з кількадесяти сіл Тернопільщини. Віче отворив довшою промовою посол д-р Степан Баран, котрий зясував вагу і значіння кооперації для господарського життя українського народу та покликав до президії віча пп. проф. Ілярія Бриковича, Степана Кучерського, міщанина з Тернополя, Степана Волинця, селянина з Бірок Великих і Миколу Никифорука, начальника складу „Маслосоюзу“ в Тернополі. З черги сен. інж. Юліян Павликовський зі Львова виголосив обширний реферат про значіння кооперації для міста і села, зокрема в ділянці споживчої кооперацій, котра у нас по містах організує тільки дуже маленький відсоток нашого населення. На основі статистики виказав референт, скільки гроша видає наше населення на свої домашні потреби, зазначуючи, що ці видатки доходять річно до цифри що-найменше 150,000.000 зол., з чого на українську кооперацію припадає найбільше около 10,000.000 зол. Якийсь незначний відсоток припадає також на українських приватних купців, але величезна більшість консумційних видатків українського населення в Польщі попадає в чужі руки і збогачує чужий нам національний елемент. Сьогодні годі у сто відсотках здійснити гасло „Свій до свого“, але при деякій організації і національній свідомости теперішній стан можна значно поправити і, зорганізувавши споживчу кооперацію та всіх приватних українських купців, можна приступити до розбудови нашої промислової кооперації і підприємств, що досі є тільки у зачатках. Торговля пересуває матеріяльні вартости, а продукція творить нові цінности і збільшує національний капітал. Над виголошеним рефератом розвелася дуже обширна і цікава дискусія, в котрій забирали голос пп. Антін Чарнецький з Острова, ред. Василь Семчишин, директор Подільського Союзу Кооператив Яків Малаховський, міщанин Степан Козуб, Бланка Баранова, урядовець „Будучности“ Осип Гарбович, селянин з Бірок Великих Степан Волинець, купець з Тернополя Іван Онуферко син Івана та урядовець фабрики паперців „Калина“ Франц Колодій. Віче закінчив проф. Іларій Брикович зазивом, щоби присутні вводили в життя ті думки і гасла, що впали на вічу. З нагоди віча уряджено для його учасників виставу в салі „Міщанського Братства“. Взяли у ній участь місцеві фірми: Народня Торговля, Подільський Союз Кооператив, Будучність, Маслосоюз, Трикотарня і Доставa, виставляючи деякі свої торговельні експонати.

ГАЛИЧ.

Як збирали декларації за польськими школами. Заворушились і наші сусіди зі шк. деклараціями за польською школою. Початок зробили в селі Лани. По селі ходив висланник з деклараціями по бідніших громадянах. Говорив, що шк. рада дасть бідним дітям запомогу в одежі і в обуві. В той спосіб зібрав від несвідомих около 20 підписів. Справа вийшла аж тепер наверх. Багато громадян пізніше свої підписи відкликало. Подібне сталося перед Великодними Святами у Кремидові. В село поїхав емер. управитель школи Антін місц. учительки у польській школі Лучинський зі Станиславова та вислав між людей двох аґітаторів в особі Петра Герули с. Юзефа і Юзефа Васильківа. Вони за підпис обіцяли, часами навіть і давали відразу убрання, старі черевики або муку на паску. В той спосіб зібрали підписи від Михайла Лужного, Левка Олекси, Орисі Заседка, Льва Пігута, Марка Калабаньки, Миколи Кедика. В селі счинився крик і підписи відкликали Михайло Лужний, Олекса Левко й Орися Заседко; останні ж три, себто Лев Пігут, Марко Калабанька і Микола Кедик, підписів відкликати вже не хотіли, а на Великдень пішли навіть до костела... До Четверок і Підгороддя загостив колишній жандарм з Галича Маліновський дня 28. квітня ц. р. Ходив по хатах та обіцював за підпис 5—10 зол. В Четверках зедив так одну дитину, що за 50 сотиків підписала свого батька. В Підгороддi був у місц. управительки школи, а пізніше зайшов до Кароля Мушинського, що згодився підписати декларацію. З Підгороддя зайшов до Крилоса до Олекси Мельничука, якому обіцяв 50 зол. за зібрання 20 декларацій. Олекса Мельничук показався дуже ревним, бо заявив громадянам, що якщо батьки не підпишуть йому декларацій у потрібній скількости, то він їх сам підпише, а мусить заробити 50 зол. (свідок І. Маланій). Дня 29. IV. загостив той-же Маліновський знову до Підгороддя, одначе побачив, що нічого в селі не вдіє, тому ще скорше, як прийшов, вийшов з села.

СТАНИСЛАВІВ.

Сокільська анкета. В неділю, дня 14. травня ц. р. відбулася в Станиславові в домівці Т-ва „Сокіл“ сокільська нарада, скликана Т-вом „Сокіл-Батько“. На нараду прибули відпоручники з 26 сокільських гнізд станиславівської сокільської округи в числі 132 осіб. Нарадою проводив член Т-ва „Сокіл-Батько“ побр. д-р Олександер Чорненко зі Станиславова, котрий виголосив змістовний реферат про сокільську ідеольоґію та про працю в сокільському гнізді, який присутні вислухали з великим зацікавленням. На нараду прибув також делеґат Т-ва „Сокіл-Батько“ у Львові побр. мгр. Володимир Мигаль. На нараді намічено пляни праці в сокільських гніздах станиславівської округи, постановлено уладити в кожному сокільському гнізді сокільське свято, приступити до підготовки сокільського свята в 1934 р. у Львові та оснувати сокільські товариства в тих селах, де ще сокільських гнізд нема.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Вчасним ранком дня 1. квітня 1933 р., по короткій важкій недузі, відійшла від нас у незнані світи Зоня Курочка-Макухова. Хто із бувших учениць „Р. Ш.“ у Львові не тямить цієї всім любої, доброї товаришки! Мов перед очима живо стоїть це для кожного привітно усміхнене лице, мов чуємо її сердешний сміх та веселі дотепи, котрими влучно кидала при кожній нагоді. Ця щира вдача та великі товариські прикмети здобули їй заслужену популярність не тільки серед шкільних товаришок, але й між усіми, хто тільки її знав.

Уроджена у Львові, тут ходила до школи, а в 1917 р. скінчила учительську семинарію „Р. Ш.“. Безпосередньо по матурі дістала посаду урядовця в Головній Управі „Р. Ш.“ у Львові. Відтак перейшла на державну посаду у зборівськім повіті, звідки кинули її у західний кут краю, до Гуціска, п. Явірник Польський (пов. Перемиськ). Увесь час рвалася цілою душею, переповненою жалем і тугою, до рідних сторін, де перевела своє дитинство та найкращі хвилини молодости. Одначе смерть ненадійно та передчасно підкосила молоде життя і перервала нитку тужних бажань та мрій. Лишились без мами малі синки Любчик і Юрко та горем прибитий муж. З перемиського шпиталю перевезла родина тіло Покійної до рідного Львова та похоронила на Личаківськім цвинтарі. У затишнім кутку, серед зелені та цвитучих кущів виросла свіжа могила. Біля неї стане колись не одна колишня товаришка, котрій дорога память Покійної та щиро згадає ті щасливі шкільні часи, коли нас лучило стільки спільних переживань. — Земля рідна хай їй легкою буде!

1949

СПОРТ.

ПРОГРАМА ДНЯ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ У ЛЬВОВІ.

На „День Українського Спортовця" устійнено таку програму:

20. V. (субота) год. 4. попол. і неділя 21. V. год. 9. рано **ситківкові змагання УССК — ЛКС на токах ЛКС** при вул. св. Войтіха 2.

Площа Сокола-Батька: неділя 21. V. від 9—12. год. рано відбудуться передзмагання в коп. мячі між львівськими дружинами. В год. 10. рано передбіги 60 м. жінок і 100 м. мущин.

Головна частина Дня Українського Спортовця зачнеться в 3 год. попол. від перегляду змагунів.

Год. 3.30—4.30: біги 60 м. жінок, 100 м. мущин, скок удаль мущин і мет диском жінок.

Год. 4.30—5.30: газена жінок Плай—УССК, кошівка мущин Плай — УССК, відбиванка мущин Тризуб—УССК і Сокіл IV — К.Л.К.

Год. 5.30—6.30: біг 3 км, гінці 4×75 м. жінок і 10×100 м. мущин.

Год. 6: фінал розгривок копаного мяча, жіноча кошівка Стріла — Тризуб, жіноча відбиванка Сокіл IV. — Сокіл-Батько.

На закінчення Дня Українського Спортовця Спортова Рада УСС улаштовує в 8 год. вечором у кімнатах „Народньої Гостинниці" спортову гутірку, на яку запрошує проводи клюбів УСС та їхніх членів.

ЛКС — УССК.

Як ми вже вчора згадували, відбудуться у днях 20. та 21. ц. м. ситківкові змагання між обома нашими найсильнішими ситківковими клюбами. Програма змагань така:

Субота 20. травня: год. 3: Рожанковський Вол. (ЛКС) — Маруняк (УССК); год. 4: Кульчицький (ЛКС) — Дрогомирецький (УССК); год. 5: Струмінська (ЛКС) — Федаківна (УССК); год. 6: дебель мущин.

Неділя 21. травня: год. 9: Дмоховська Ст. (ЛКС) — Ліщинська (УССК); год. 10: Рожанковський Яр. (ЛКС) — Сасик (УССК); год. 11: мішана гра жінок і мущин.

Змагання відбудуться на токах УССК-у при вул. Супінського.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Ігор Святославич: ПРАВДИВЕ ЛИЦЕ КОМУНІЗМУ. Накладом автора. Львів, 1933. Стор. 36, 16°.

Д-р Волод. Бригідер: МІКРОСКОПНА БУДОВА СЛИНОВИХ ЗАЛОЗ У POLYCERA QUADRILATERA. на тлі відносин у цілої групи наговязних; **Д-р Іс. Мазепа:** Хромогенізм у Bact. Coli. **М-р Ганна Коренець: БІНАРНИЙ УКЛАД СЕЧОВИКА -р- ТОМОІДИНА.** Видання Наук. Т-ва ім. Шевченка. Львів 1933. Форм. 8°. Стор. 40.

МІЖ ЧОРНИМИ ЛЮДЬМИ. Пригоди Лівінгстона, славного мандрівника, в теплім краю Африці. Видавництво „Самоосвіти" ч. 3. Львів, травень 1933.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 19. травня год. 7.30 веч. „Викрадена наречена".

Субота, 20. травня год. 7.30 веч. „Викрадена наречена".

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, 19. травня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор".

Субота, 20. травня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор".

Кіна.

АДРІЯ: „Пальма смерти", „Ніч несподіванок".

АПОЛЬО: „Скандал у Сан Моріц".

АТЛЯНТИК: „Під Твою оборону".

КАСІНО: „Навчи мене кохати" (Рамон Новаро).

КОЛІСЕЙ: „Скіппи", ревія „Колісей у цвіттю".

КОПЕРНИК: „Гальо Берлін! Гальо Париж!"

МАРУСЕНЬКА: „Гальо Берлін! Гальо Париж!"

МІРАЖ: „Невідомий співець".

ПАЛЯС: „Бейбі" (Анні Ондра).

ПАН: „Романс княжни", „Така солодка дівчина, як ти".

ПАСАЖ: „Пострах Арізони".

ОАЗА: Нечинне.

СТИЛЕВЕ: „Тут радіостація" і ревія: „Коли Ксавера хоче кавалíра".

ХИМЕРА: „Распутін" (Конр. Файдт).

УТІХА: „В тіні хмародерів" і ревія.

Закордонне радіо.

Пятниця, 19. травня 1933.

Братислава (279,3) 18.15 Спів, 19.10 Концерт, **Бреслявл** (325) 18.00 Концерт; **Штутгарт** (360,6) 16.30 Концерт; **Білгород** (429,7) 15.30 Нар. пісні; **Лянгенберг** (472.4) 20.05 „Коли пробуджується кохання" оп. Кінеке, **Прага** (488,6) 17.05 Концерт; **Відень** (518,1) 12.00 Квартет, 16.45 Солісти 19.00 Спів, 20.10 „Ді Ферлібтен" комедія Гольдонія; **Харків** (937,5) 9.00 Пісні (хор). 10.30 Орхестра, 13.50 Радіокомпозиції, 18.00 Концерт, 19.00 Симф. концерт із Української Фільгармонії; **Париж** (1724,1) 20.40 „Корневільські дзвони" оп. Плянкете.

Субота, 20. травня 1933.

Братислава (279,3) 16.10 Концерт, 19.30 „Матаі" оп. Росіцького; **Копенгаген** (281,2) 20.40 Пісні; **Бреслявл** (325) 20.00 „Весела вдовичка" оп. Легара; **Мілано** (331,4) 11.15 Музика, 20.45 „Фіор ді Меве" оп. Бляжка; **Штутгарт** (360,6) 13.00 „Вайнлідер" Фербах, тенор **Гельсінгфорс** (368,1) 19.05 „Орлов" оп. Гранікштедтена; **Білгород** (429,7) 16.00 Нар. пісні; **Відень** (518,1) 11.30 Капеля, 16.30 Хор, 20.00 „Дер Фремденфірер" оп. Ціфера; **Будапешт** (550,5) 17.00 Оперекова музика, 18.30 Циг. музика, 19.30 „Турандот" оп. Вердія; **Харків** (937,5) 9.00 Оп. арії, 13.30 Скрипка, фортепян, 15.00 Соліст, 17.40 Літер. трансм., 18.00 Українська нар. музика й пісні, 19.00 Концерт із „Березілю".

Львівське радіо.

Пятниця, 19. травня 1933.

12.10, 16.35 Грамофон; 16.25 Муз. загадки; 16.40 Гигієна; 17.00 Орхестра; 18.00 Легка й танк. музика; 19.00 Російська історичн. повість XX. століття; 19.15 Вільчина; 19.30 Фейлетон; 20.00 Муз. балачка; 21.15 Симф. концерт, Літер. фейлетон; 22.40 Спортові вістки; 23.00 Танк. музика.

Субота, 20. травня 1933.

12.10, 17.00 Грамофон; 13.15 Шк. поранок; 15.35 Авд.: „Король кумох"; 16.00 Авд. для хорих, сальонова орхестра, 16.40 Визерунок дивного чоловіка (Норвід); 17.40 Відчит; 19.15 Лет. фейлетон; 20.00 Легка музика (пісоньки, саксофони), Спортові вістки; 22.05 Шопенів концерт, 22.40 Фейлетон; 23.00 Мандоліністи.

БІРЖА.

ДОЛЯР.

Доляр і далі виявляє звишкову тенденцію, тому на львівській неофіціяльній біржі настав більший рух. У четвер Банк Польський устійнив курс доляра на 7.65 зол., а в позабанкових оборотах платили в тій самій порі по 7.70 зол. Около полудня дійшов доляр до 7.73—7.75. Англійський фунт пішов теж трохи вгору. Банк Польський нотував його по 29.92, а в приватних оборотах платили по 30.15—30.20 зол.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих	
	від	до
Пшениця двірська	32·25	32·75
Пшениця збірна	29·25	29·75
Жито одноціле	15·50	15·75
Жито збірне	14·50	15·—
Ячмінь двір. одноцілий	13·25	13·75
Ячмінь на мливо	11·—	11·25
Овес галицький	13·75	14·25
Овес замоклий	9·—	9·50
Кукурудза краєва	14·25	14·75
Барабоая промисл.	2·50	3·—
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	14·—	15·—
Фасоля краса (з мішк.)	15·—	16·—
Горох пів-Вікторія	18·—	20·—
Горох полевий	14·—	16·—
Бобик	9·50	10·—
Вика чорна	7·50	8·—
Вика сіра	6·50	7·—
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	13·50	14·—
Льон	38·—	40·—
Лубін синій	8·00	8·25
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	7·25	7·50
Висівки пшеничні	6·75	7·—
Пшоно	27·—	29·—
Просо краєве	17·—	18·—
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. за	70·—	72·—
Мак синій	180·—	190·—
Мак сивий	160·—	170·—
100 кг. льоко Львів	**від**	**до**
Пшениця двірська	33·75	34·25
Пшениця збірна	30·75	31·25
Жито одноціле	17·—	17·25
Жито збірне	16·—	16·25
Ячмінь на мливо	12·50	12·75
Овес збірний	10·25	10·75
Мука пшен. люксусова	60·00	60·50
Мука пшен. 65 проц.	46·—	47·—
Мука житня тип уряд.	31·—	31·50
Висівки житні	7·50	7·75
Висівки пшеничні	8·—	8·25
Крупи ячмінні грубші	24·—	26·—
Пшоно ч. 1	37·—	39·—
Пенцак ч. 10	24·—	26·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·5.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ":

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 16., 17., 18. V.: масло 2.60, 18. V.: молоко 17 сот., сметана 70 сот., яйця 3.— зол. Тенденція на всі артикули удержана.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Щіплення віспи в Порадні Матерей, вул. Ходоровського ч. 15 переводитимуть від 22. V. — 10. VI. 1933. щоденно від 10-ої — 11-ої. — **Д-р Надраґова.** 1943 2—3

Дирекції жіночої гімназії Українського Інституту для дівчат у Перемишлі подає до відома, що вступні іспити до кляси І. нового типу (давніше III) і до кляс ІІ—VII відбудуться в днях 16. і 17. червня ц. р. Подання з приписаними залучниками в справі допущення до іспиту треба вносити до 10. червня ц. р. до Дирекції гімназії вул. Татарська ч. 6. При гімназії буде зорганізована V. кляса вселюдної школи, якщо зголоситься відповідна скількість дітей також і до І. вселюдної. Зголошення до цих кляс приймає Дирекція до 25. травня ц. р. При заведенні істнує зразково уладжений інтернат з великим городом і забавовими площами. Гімназія має повні права державних шкіл. 2—3

Бідний матурист просить милосерних людей помогти йому лептами, хочби й найдрібнішими, зібрати 100 зол. на оплату шкільної такси й залеглости за інтернат, щоби мати змогу бути допущеним до матури. Датки просить слати до адміністрації „Діла" під шифрою: Бідний матурист.

Ігуменат СС. Василіянок у Станиславові відчиняє з початком шкільного року 1933/34 І. клясу гімназії нового типу. Вписи відбудуться дня 16-го червня, а вступний іспит дня 17. і 18. червня 1933.

Іван Мельник, Бельсько прислав до нашої Адміністрації на викінчення Національного Музею у Львові зол. 10.—, на Український Університет у Празі зол. 5.—, на церкву в Кривчичах зол. 5.—.

Подяка.

Не маємо іншого способу віддячитися, як лише щирою прилюдною подякою всім, хто словом, серцем і ділом виявив нам співчуття й поміч у нашім невимовно тяжкім горі та осиротінні.

Тому на цьому місці дякуємо з глибини серця передовсім ВП. докторові Олександрові Барвінському, що оточив нашого незабутнього Покійника своєю дружньою лікарською опікою, яка злагіднила Його передсмертні муки.

Найсердечніше дякуємо ВПР. отцю Канонікові Томовичеві за уділення релігійної потіхи, що заспокоїла Його душу.

Щиро й сердечно дякуємо Впр. Духовенству, а саме: о. Прелатові Куницькому, о. Кан. Томовичеві, о. Кан. Лициняковi, о. Кан. Дзеровичеві, о. Кан. Лопатинському, о. Белеєві за ласкаву участь у величавім похороннім обряді, а також окремо о. Кан. Томовичеві й о. Кан. Лициняковi за відслужені панахиди й хорові учениць семинарії СС. Василіянок за співучасть у панахиді.

Не можемо у вдячності нашій поминути п. інж. Гардульського, що так щиро й сердечно занявся улаштованням похорону.

Дякуємо з цілої душі всім нашим приятелям і знайомим, що не жаліли свого труду віддати нашому дорогому Покійникові останню прислугу й проводити Його на місце вічного спочинку, а також сердечно дякуємо всім приятелям, знайомим і громадським Організаціям, що або особисто, або письменно висловили нам своє співчуття. Всім сердечне спасибі!

Львів, 16. травня 1933.

Фріда Наталя Гладилович — дружина, Тарас, Іван, Ірена, Катря, Ольга, Марія — діти, Ольга — синова, Стефан Ваврик, Артур Мойсеєнко — зяті, Наталя Чайківська, Павлина Гладилович — сестри, Тетяна й Тарас, Аріядна — внуки.

З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло". За редакцію відповідає Олександер Костик.